

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/15-16

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/15-16

Kanslia tiedottaa.....	3
Rehtorin palsta.....	3
Kamarimusiikkia ja yhteissoittoa yleisöille.....	4
Halloween-kekrit -konsertti 29.10.2015.....	7
Tapiola-pianokilpailun tunteja.....	10
Äidit eskarikeikoilla.....	13
Selloryhmä Puolassa... 10.-15.10.2015.....	14
Diandra lauloi tukea Kenian tytöille...21.10.15.....	17
Mira Törmäl: – En voisi keksiä kivempaa työtä!.....	18
Kitaraopettajat tapasivat Käpylässä.....	19
Druidien puuhoroskooppi	21
Sibelius 150 vuotta - yhteistyössä Rotaryt.....	22
Opiston joulukonsertissa orkesterin solistina Johanna Rusanen-Kartano.....	23
KONSERTTIKALENTERI.....	24

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto
Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 7206610 kanslia
www.kmo.fi
kanslia@kmo.fi

Kansi: Sellistit verkostoituivat Puolan retkellä.
Kuva Harri Huhtala.

Kanslia tiedottaa

Peruslinjan kanslia on lukukausien aikana avoinna ma-ke klo 10-15.
Sähköposti: kanslia@kmo.fi.
Kamulinjan kysymyksiin vastataan kamutoimistossa, p. 726 3306, tai kamu@kmo.fi.

Eepos on oppilashallinnon järjestelmä, jota on kehitetty erikseen myös musiikkioppilaitosten näkökulmasta. Uusi versio Eepoksesta tulee korvaamaan nyt käytössä olevan Eepoksen sekä nykyisen oppilashallinto-ohjelman, Opuksen. Uusi järjestelmä asennetaan ensin kanslian toimihenkilöille, ja sen jälkeen alkaa opettajien koulutus. Opettajat saavat Eepoksesta ja sen pilvipalvelusta käyttöönsä kaikki tiedot oppilaistaan ja pystyvät itse päivittämään tietoja tarvittaessa. Eepos työkaluna muistuttaa koulujen käyttämää Wilma-järjestelmää.

Koskelan kirkon parkkipaikka Koskelantien puolella on nykyään auki konserttiemme aikaan. Portti pysäköintialueelle on suljettu vain yöaikaan, klo 22-05. Sisäänajo em. parkkipaikalle siis Koskelantieltä, kirkon kohdalla.

Pääkaupunkiseudun kansliapalaveri
Marjut ja Pia kansliasta emännöivät 19.11.15 pääkaupunkiseudun yksityisten musiikkiopistojen toimisto- ja opintosuhteiden tapaamista. Kamusalissa järjestetyssä kokouksessa keskusteltiin innokkaasti mm. opettajien kokemuksista uudesta Eepos-järjestelmästä, valtakunnallisen musiikkiopistojen toimistohenkilökunnan koulutuspäivän ohjelmasta – Käpylän musiikkiopisto on luvannut järjestää päivän yhteistyössä SML:n kanssa 12.2.2016 – sekä opistojen tiedotusmateriaaleista ja -tavoista. Lopuksi paikalle pyydettiin Maija Karhinen-Ilo, joka veti kokousväen keskiaikaiseen balladitanssiin.

Rehtorin palsta

Nuori soittaa -tapahtumassa Kuopiossa käytiin jälleen. 94 hengen joukko matkusti kahdella bussilla ja osin junalla.

Totesin jo edellisessä Kapulassa, että Nuori soittaa -tapahtuma on tärkeä kansallinen näyteikkuna. Se on järjestetty jo vuodesta 1997 alkaen kolmen vuoden välein ja opistomme on joka kerran osallistunut joillain kokoonpanoilla. Tällä kertaa oli mukana seitsemän eri ryhmää.

Kaiken kaikkiaan esiintyviä ryhmiä oli Kuopiossa alun toista sataa ja soittavia lapsia ja nuoria noin 2000. Erinomainen kattaus ja läpileikkaus Suomen musiikkiopistoissa tehtävästä tärkeästä musiikkikasvatuksesta. Jos paljonkin on puhuttu, että musiikkiopistojen taso olisi mukamas laskenut, niin kuulemani perusteella ei syytä huoleen. Taso on keskimäärin hyvin korkea. Itse kerkisin kuunnella peräti 28:aa eri kokoonpanoa.

Ryhmiemme saama palaute oli kerrassaan erinomaista. Kuulin käytettävän jopa ilmaisua ”ilmiömäinen Käpylän musiikkiopisto”.

Tässä vielä kerran kiitos kaikille, joka olivat myötävaikuttamassa matkan onnistumiseen.

Raimo Päiväläinen

Kamarimusiikkia ja yhteissoittoa yleisöille

FISME -päivät

Kamarimusiikkiryhmät pääsivät esiintymään isolle yleisölle jo marraskuun puolivälissä Musiikkitalolla. Esitykset olivat osa FISME:n (Finnish Society for Music Education) toista kertaa järjestettyjä valtakunnallisia musiikkikasvatuspäiviä (11.-14.11.15).

Keskiviikkopäivän teemana oli yleisötyö, torstaina musiikkikasvatuksen tutkimus, perjantaina musiikinopetus, ja lauantaina oli vuorossa musiikkiharrastuksen teemapäivä. Lauantain ohjelmaan sisältyi mm. Elävä estradi klo 10-12.30, joka sisälsi helsinkiläisten musiikkiopistojen esityksiä. Ohessa Marketta Wiklan kuvia Musiikkitalolta.

Myös Kuopioon matkaava El ritmo mágico -kvintetti soitti Musiikkitalolla neljä Astor Piazzollan tangoa, sekä Montin Zardaksen Ilkka Hammon sovituksena.

Soittamassa olivat Jemina Manssila, huilu, Hanna Hujanen, alttoviulu, Matti Luotamo, basso, Aleksis Merras, harmonikka ja Sara Karjalainen, piano.

Ohjauksesta olivat vastanneet Anu Ekholm ja Soile Närhi.

AAA-trio soitti Musiikkitalolla E.Elgarin Chanson de Matinin ja P.Martinin Rumban. Soittamassa olivat Axel Sarvikivi, viulu; Aaron Ritvaniemi, sello; Antti Markova, piano. Esityksen oli ohjannut Anu Ekholm.

Kuopion Nuori soittaa -tapahtumassa kuultiin perjantaina, 20.11. monipuolisesti Käpylän soittajia. Kamarimusiikkisalissa esiintyivät Käpylän suzukikitarat ystävineen, El ritmo mágico-kvintet, AAA-trio, Käpylä Groove ja Taivis-kvartetti.

Konserttisalissa soittivat Enkelit ja sankarit, sekä puhaltajat, hanuristit, kitaristit ja pianisti (Bolerian Rhapsody) sekä selloryhmä.

Ilkka Hammon Bolerian Rhapsody toi jousiorkesteriin lisää soittimia. Hanuristeille, kitaristeille, nokkahuilistille ja pianisteille harvinaisia soittokokemuksia! Pianossa Meri Miettinen.

Kuva (PP) Koskelan kirkon harjoituksista.

Orkesterin saamista palautteista (nauhoituksesta) kuultuja paloja lainauksina:
 Bolero oli sopiva kappale juuri teille...tervesointista viulunsoittoa... musiikki resonoi teissä, soitatte mielellään... joillekin tuli vähän kiire... puhtautta paremmaksi, valppautta yhteisiin käännteisiin... ykkösviulut dominoivat volyymillaan ja eleillään, ovat aika heittäytyväisiä, hieno asia... nuoresta iästä huolimatta esim. Piazzollassa oli kypsiä emootioita ja voimakasta soittoa... tempaudutte mukaan, mutta mutkissa ja kurvissa ja taitekohdissa hidastukset ei menneet ihan... täysipainoisesti tavoititte Piazzollan kappaleiden tunnelman... esityksenne valloitti yleisön..

Mikko Kapanen, tuottaja/tiedottaja SML ry:stä:
 - Videot tapahtumasta näkyivät suorana tapahtuman ajan, mutta nyt ne ovat Kuopiossa hiukan retusoitavana ja tulevat tässä lähitulevaisuudessa nähtäviksi taas. - Videot tulevat opiston sisäiseen käyttöön, niistä voi kysellä opettajilta!.

Palautteet ja arviot Käpylän soittajien esityksistä olivat kuulemma kauttaaltaan todella kiittäviä. Hyvää työtä sekä oppilailta että opettajilta!

Yhteistyötaidot ja esiintyminen ovat esillä myös peruskoulutuksen uusissa opetus-suunnitelmissa, todettiin myös FISMEn seminaaripäivillä.

Yllä:
suzukikitaristit ja ystävät harjoittelevat Ilkka Hammon opastuksella.

Oikealla:
Selloryhmän sointi lämmitti kuulijoita. Anja Maja ja Jari-Pekka Manninen ohjasivat.

El Ritmo mágico -kvintetti kärsi takaiskun, kun oma basistimme Matti Luotamo sairastui kuumeseen eikä päässyt matkaan. Onneksi Kuopion paikallisista voimista löytyi pikaisesti sijainen esityksiin.

Halloween-kekrit -konsertti 29.10.2015

Halloween-kekrit sai liikkeelle velhot ja aaveet! Konsertin esiintyjät olivat pukeutuneet aiheen mukaisesti.

Hallaharsoon kietoutunut konsertin suunnittelija ja tunnelman laatija Lisa Pälikkö liihotti ennen konserttia haamun lailla ohjaamassa esiintyjä liikkumaan aavemaisesti musiikkiesitysten välissä. Hahmot pysähtyivät paikoilleen musiikin ajaksi, sitten vaeltelu taas jatkui.

Yllättävän hyvin - tai ehkä juuri tuon haahuilun tarjoaman väliviihdykkeen vuoksi - myös pienimmät kuulijat jaksoivat kuunnella esitykset hyvin.

Etukäteen hieman arvelutti kirkko esityspaikkana, konsertin luonteen vuoksi, mutta lopulta vain yksi perhe piti

Lihottava Lisa ennen konserttia.

tilaa huonona ratkaisuna. Tämän tyyppinen konsertti sopisi toki paremmin johonkin tavalliseen saliin, jolloin lavastuskin olisi helpompaa.

Lisa Pälikkö lausui esitysten väleihin myös runoja. Tilaisuudessa kuultiin mainioita Kirsi Kunnaksen, Bo Carpelanin ja Eila Jaatisen runoja Tuula Korolaisen toimittamasta runokirjasta Haamuhetki kullan kallis, sekä Tuula Korolaisen omia runoja teoksesta Aaveaakkoset. Palautteen mukaan nämä runot upposivat myös lapsiin, jotka kuuntelivat niitä 'herkällä korvalla'.

Halloween-kekrit konsertti painottui piano- ja haitarimusiikkiin, mutta onneksi mukana oli yksi alttoviulistikin.

Konsertin säestykset hoitanut Alfred Urmas alias Richard Scary alias Risto Kytö heittäytyi täysillä mukaan leikkiin!

Aavisteltu ohjelma

HUOM! Alfred Urmas tiedottaa: aplodit kaikille esityksille yhteisesti, vasta konsertin lopussa, kiitos!

A. Diabelli
M. Publing
J. Kantala
P. Wedgwood
L. Long
A. Mysterious
J. Martin
P. Makkonen
Saksal.säv.
P. Makkonen
P. Ohls
P. Makkonen
J. Kantala
J. Kantala
M. Publing,
P. Makkonen
P. Ohls

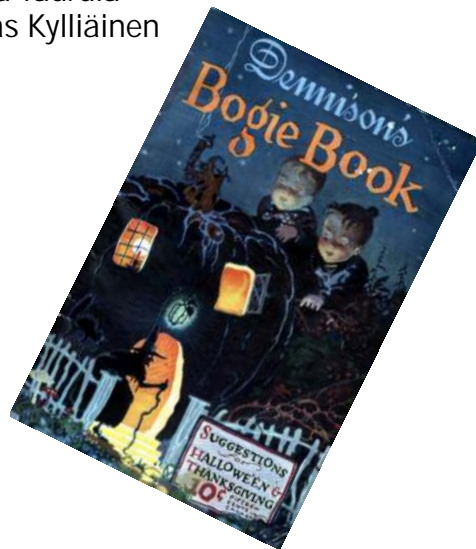
Allegretto
Täysikuu
Kummitustalo
Kummituksia
Kummitus
Kummitustanssi
Bogie-man Boogie
Yksinäinen kellarikummitus
Vampyyrien tanssiaiset,
Vampyyrisamba
Luurankopolkka
Rakastuneen luurangon tango
Noitien vuori,
Unohdettu loitsukirja,
Hokus Pokus!
Kiukkuisten henkien piirileikki,
Luurankopolkka

J. Rasinkangas
P. Makkonen
P. Wedgewood
M. Publing
M. Publing
J. Williams

Haamujen yö
Haamujen aamulaulu
Noiduttu
Yöllinen kohtaaminen,
Kurpitsojen marssi,
Harry Potter-teema

Nuutti Nyysönen
Elisa Merras
Kristian Hietanen
Aleksis Mykkänen
Malla Ajo
Annikki Freitag & Olivia Maaskola
Martin Määttä
Veera Eronen
Otto Heikinheimo
Veera Eronen
Leo Kervinen
Paju Uutela
Johora Konttinen
Oiva Kuhlman
Ella Rantila
Indigo Butters
Tuomas Rajala (piano) &
Eero Manninen (sello)
Oliver Söderlund & Otto Heikinheimo
Indigo Butters
Karin Lindberg
Vilja Vaalgamaa
Elsa Taurula
Elias Kylliäinen

Säestys, Risto Kytö alias Richard Scary
Kummitusorkesteri, joht. Pekka Koivisto alias Petür Eerie
Ohjaus, Lisa Pälikkö

Runot:

Tuula Korolainen (toim.): Haamuhetki kullan kallis;
Kirsi Kunnaksen, Bo Carpelanin ja Eila Jaatisen runoja
Tuula Korolainen: Aaveaakkoset

Lisa Pälikkö onnistui loihtimaan pienillä keinoilla tilasta tunnelmaltaan jännittävän: kynttilöitä, hallaharsoa, taskulamppuja käsissä. Tuomaksen ja Eeron Luurankopolkka sujui mallikkaasti - huolimatta pianistin kasvoihin sojottamaan jähmettyneestä haahuilijan fikkarista!

Kummitusorkesterin esitys rakentui sound paintingista. Konsertin esiintyjät seurasivat Pekka Koiviston käsimerkkejä ja maalasivat ilmoille äänimaisemia. Sound painting oli mukana jo viime tammikuun musapajaviikolla.

Kuten alla olevasta kuvasta näkyy, esiintyjien joukko oli melkoisen pelottava ilmestys. Loppukumarrusten aikaan lumous oli haihtunut, valaistus armottoman paljastava.

... haitaristien esitystä taustoitti haamu...

Tapiola- piano- kilpailun tuntoja

Pääkaupunkiseudun musiikkioppilaitoksissa opiskeleville korkeintaan 15-vuotiaille pianisteille suunnattuun, ensimmäistä kertaa järjestettyyn Tapiola-pianokilpailuun osallistuivat Käpylästä Iida Saarikorpi (9-vuotiaat ja sitä nuoremmat -sarjassa) sekä Linn Sievers ja Tuulikki Latvala (10-12-vuotiaiden sarja).

Kolmipäiväinen kilpailu (5.-7.10.15) oli varmasti mieleenpainuva sekä osallistujille että opettajille.

”Jännitti aika paljon”, tunnustaa Linn Sievers. Kilpailu oli järjestetty ilmeisen ammattimaiseen tyyliin: lavaharjoitukset oli kelloitettu tarkasti, omaan, pianolla varustettuun lämmittelyhuoneeseen pääsi tietyllä kellonlyömällä ja esitykset kuulutettiin kovaäänisistä saapumaan lavalle Kulttuurikeskuksen Louhi-saliin - aika isoon saliin.

Linnin osuus meni mainiosti! Kaikki neljä esityskappaletta (J. Haydnin Scherzino G, F. Burgmüllerin Jäähyväiset, Sibeliuksen Souvenir ja Gillockin Castanets) onnistuivat esiintyjän mielestä tasaisen hyvin, niin kuin pitikin, ja tyytyväisyys oli varmasti myös opettaja Anu Ekholmin tunnoissa kisan jälkeen. Kuten kaikki esiintyjät, myös Linn sai henkilökohtaisesti palautetta arvovaltaiselta juryltä.

”Jonkin kohdan olisi kuulemma voinut soittaa vielä surullisemmin ja jonkin toisen napakammin”, mutta yleisesti ottaen palaute oli hyvää.

”Ajatus nuorten pianokilpailuista kypsyi vuosia, ja tänä vuonna se vihdoinkin konkretisoitui”, kertoo PianoEspoo-festivaalin taiteellinen johtaja Paavali Jumppanen. ”Halusimme tarjota nuorille pianisteille foorumin, jossa he voisivat esittäytyä, näyttää taitojaan ja tavata muita pianisteja.”

”Nuoret kilvoittelevat keskenään melko luontaisesti, ja tapahtuma on enemmänkin katselmustyyppinen. Nuoret saavat valita melko vapaasti ohjelmistonsa, ja tuomaristo antoi jokaiselle esiintyjälle suullisen palautteen suorituksestaan.”

(Rondo Classic 11/2015)

Tapiola-kilpailusta tehtiin myös maksullinen tallenne, jota Sieversit vielä odottavat.

Kilpailukappaleet oli viisas opettaja laittanut alulle jo keväällä korviin ja päähän muhimaan. Kappaleet käytiin harjoitusmielessä läpi muutamalla ekstratunnilla, ja opettaja antoi ohjeet kesän harjoittelulle. Kesä sisälsikin sitten hieman normaalia kesälomaa tarmokkaampaa harjoittelua, ja syksyllä harjoituskonsertit hioivat kappaleet kohti lopullista tulkintaa. Kotikonsertteja oli syksyllä Linnin mukaan lähes päivittäin, ja neljä julkista harjoituskonserttia järjestyi eri tilanteissa, mm. Koskelan kirkossa ja Musiikkitalon lämpiössä.

Kilpailun kappaleista Jäähyväiset ja Souvenir olivat Linnille mieluisimmat, ja Sibeliuksen hän pääsee esittämään vielä Sibeliuksen konsertissa nyt syksyn lopulla, mikäli neljäsluokkalaisten itsenäisyyspäiväkemuilta Finlandia-talosta ehtii!

Heti soiton jälkeen Linnistä tuntui ”tosi hyvältä, kun se oli ohi, ja meni aika hyvin”. Kokonaisvaikutelma elämän ensimmäisestä kilpailusta oli siis selkeästi positiivinen, ja Linn arvelee voivansa hyvinkin tehdä saman uudestaan. ”Oli hauska nähdä, millaista se kilpailu oli. Soittajana kehityin, kun viime viikot harjoiteltiin tosi paljon.” Kunniakirja ja hyvä muisto ovat nyt tallessa.

Kaisaniemen ala-asteen 4. musiikkiluokkaa käyvä Iida palkittiin PianoEspoo-festivaalin yhteydessä järjestetyssä Tapiola-pianokilpailussa omassa sarjassaan Ostinaton lahjakortilla. Kuvassa Kata Nummi ojentaa Iidalle palkinnon Niklas Pokin juontaessa.

"Mua jännitti aika paljon", sanoo myös toinen kilpailijoista, Iida Saarikorpi. Oman osuuden jälkeen päällimmäisenä oli jännitys siitä, menikö se hyvin, olivatko esimerkiksi äänenvoimakkuudet oikein. Huomattavan hyvin Iida on pystynyt havainnoimaan ja arvioimaan omaa soittoaan ison salin uudessa akustiikassa: "Tuntui, että äänet pysähtyi". Hienosti se kuitenkin meni!

R. Krenztlinin Turkkilainen Rondo oli Iidan ohjelmiston vanhin, tuttu kappale. "Se oli ollut mulla aikaisemminkin, se me harjoiteltiin uudestaan kuntoon. Salaperäinen metsä (Erkki Melartin) oli mulla muuten vaan, mutta Anu ehdotti, voisko se olla yksi kilpailukappaleista", kertoo Iida. Salaperäisen metsän Iida oppi mielestään kappaleista nopeimmin ulkoa. Erkki Melartinin Loitsu ja Telemannin Bourrée valittiin jo keväällä kilpailuohjelmaan.

Iida ehti kuunnella myös muita soittajia Espoossa, oman esityksensä jälkeen.

"Anun kanssa istuivat siellä vierekkäin kaksi kilpailujaksoa kuuntelemaan muita soittajia", kertoo äiti, Kaisa Saarikorpi.

Iidan luokanopettajan tytär oli myös soittamassa kilpailussa – eri sarjassa – ja näin ollen opettaja Kirsi Pettinen tarjosi Iidalle mahdollisuuden esittää kilpailukappaleet omalle luokalle. "Luokkatoverini Olivia (joka myös soittaa pianoa), piti Turkkilaista Rondoja hienoimpana."

Iida pääsi esittämään hioutuneen Telemannin Bourréeen vielä Anun matineassa 11.11.15.

Uudestaan kilpailemaan? - "Joo", ja luottavainen hymy.

"Pitää tehdä paljon töitä, että voi saavuttaa sen, mitä haluaa. Täytyy myös osata pitää hermot kylminä, vaikka on paineita", toteaa Tuulikki Latvala oppineensa Tapiola-kilpailun myötä.

Opettajan (Lisa Pälikkö) - ja myös Tuulikin itsensä - mielestä Tuulikki oppi prosessissa pianistina tulkitsemaan musiikkia aiempaa rohkeammin, ja myös fyysinen soittaminen on rentoutunut.

Tuulikki ei koe kilpailemista omaksi jutukseen, mutta pitää kyllä esiintymisestä. "Musiikkitalolla oli kiva esiintyä". Kuten muutkin kilpailijat, hän pääsi Kaupunginorkesterin konsertin 'lämmittelijäksi' syksyllä, esiintymään Musiikkitalon aulaan konserttia odottavalle yleisölle.

Myös Tuulikille järjestyi monta harjoitusesiintymistä. "Oli aika paljon konsertteja ennen kilpailuja. Jonakin viikkona saattoi olla kaksi konserttia. Lisa piti myös paljon pianotunteja, kolme kertaa viikossakin, ennen kilpailuja."

Kilpailun kappaleista Sibeliuksen Scène romantique puhutteli Tuulikkia erityisesti, ja hän pääsee soittamaan teoksen uudelleen opiston Sibelius-konsertissa 3.12. Koskelan kirkossa. Yleisen musiikkitiedon opiskelijat ovat keränneet Pekka Koiviston johdolla em. konserttiin taustatietoa esitettävistä teoksista, ja ehkä kuulemme myös Scène romantiquen syntyhistoriaa. Tervetuloa!

Tuulikin muu kilpailuohjelma koostui Scarlattin ja Mompoun musiikista. "Mompou tuli mukaan vasta syksyllä, mutta sain kesäläksyksi Scarlattin ja Sibeliuksen", kertoo Tuulikki.

Kilpailupäivä oli Tuulikille varhainen herätys. "Oma esitysvuoro taisi olla klo 9, mutta kotoa piti lähteä jo aikaisin." Lämmittely jäi 15 minuuttiin taiteilijakammiossa (pianollinen tila esiintyjä varten) ja kolmen minuutin salikokeiluun. "Sibelius meni hyvin, ehkä Mompou parhaiten. Scarlattissa tein jonkin virheen, mutta se oikeastaan vähän vapautti; sitten jatkossa oli hyvä fiilis soittaa."

Keskustelemme hetken pianonsoiton sormijärjestysten merkityksestä. Siitähän löytyy luonnollisesti monta

mielipidettä. Sibelius-Akatemian ensimmäinen opettajani Sirkka Harjunmaa muistutti minua - joka myös olin aika luova sormitusten suhteen - aika mainiolla lausahduksella: hyvä sormitus naulaa kappaleen kiinni. Toki hän korosti ensisijaisesti korvaa ja musiikin rakenteiden kunnollista kuulemista ja hahmotusta musiikin oppimisessa.

Tuulikki ei erityisemmin pitänyt kilpailun soittimesta. "Flyygeli ei ollut kauhean hyvä, tykkään enemmän Koskelan kirkon flyygelistä."

Palautteen mukaan Tuulikin soitto paranisi entisestään rohkeutta lisäämällä, mikä on todennäköisesti hyvä ohje kaikille soitonopiskelijoille. Enpä muista pianolautakunnan istuntoa, jossa olisi päivitelty tulkinnan liiallisuutta!

Opettaja Lisa Pälikkö on jo lupailut Tuulikille uusia keikkoja Musiikkitalolla. "Tykkäsin siellä esiintymisestä tosi paljon."

Hienoa!

PP

*****

Poiminta kansankynttilöiden lehdestä:

Opettaja 21/2015 haastatteli teknologiayrittäjä Jyri Engeströmiä lehden Kasvatusajattelijä -palstalle.

Huomioni kiinnittyi kirjoituksessa yhä usemmasta lähteestä vastaan ponnahtavaan seikkaan: kyky olla läsnä. Engeströmin mielestä tableteissa ja puhelimissa on paljon hyvää, mutta vielä tärkeämpää on taito olla läsnä muiden kanssa nykyhetkessä.

Kirjoituksen (teksti Tiina Tikkanen) mukaan Kalifornian Piilaksossa "kytee kapinahenki digitalisoituvaa lapsuutta vastaan".

"Suomalaiset tarvitsevat lisää kasvokkaista vuorovaikutusta, eivät lisää ruutuja", julistaa kirjoituksen johdanto.

- Mitäs me soitonopettajat muuta.

Äidit eskarikeikoilla

Tiia Ignatiusta, Kirsi Ruotsalaa ja Kaisa Saarikorpea yhdistää kolme asiaa: kaikilla on eskari-ikäisiä lapsia, lapset soittavat Käpylän musiikkiopistossa ja äitien työaika painottuu iltaan.

Loistavaa, sitten he ehtivät käydä päiväkodissa konsertoimassa lastensa kanssa!

Tiia Ignatiuksen hienon idean tuloksena kolme samassa viuluryhmässä soittavaa tyttöä – Alma Ignatius, Lotta Ruotsala ja Elli Saarikorpi – sekä Tiian sellistioppilas Sofia Kylliäinen kävivät pitämässä musiikkituokiot kolmena perjantaina Herttoniemen, Veräjäläakson, Vuosaaren ja Pikku Huopalahden eskaripäiväkodeissa.

Viulutytöt ovat aloittaneet Hannele Lehdon ja Marja Olamaan viuluryhmässä kaikki yhtä aikaa noin kolmevuotiaina. Hallussa oli siis kaikilla soittajilla valmiina yhteistä Suzuki-ohjelmistoa (Tuiki tuiki tähtönen, Pikkupupu-variaatio, Nalle Puhin

sadelaulu, Allegro, Ikiliikkuja ja Menuetti 1, ja jokainen soitti päiväkotien esityksissä lisäksi oman soolokappaleen tai kaksi.

“Yleensä kuulemassa oli koko päiväkoti, ainakin kaksi tai kolme ryhmää kerrallaan”, kertoo Kaisa Saarikorpi. Äidit säestivät lapsia pianolla, ja yhteisten viulukappaleiden sävellajit taipuivat Tiia Ignatiuksen ja pikkuviulistien käsissä tarvittaessa myös sellolle sopiviksi.

Kiitos vanhemmille, tämä oli parasta mahdollista musiikkikasvatusta ja samalla hienoa mainosta Käpylän musiikkiopistolle!

Alla: Tiia Ignatius ja päivän ohjelma.

Selloryhmä Puolassa 10.-15.10.2015

Teksti: Sahrami Huhtala
Kuvat: Harri Huhtala

Matkalla oli Käpylästä mukana yhteensä 11 sellistiä: Anni, Henrik, Kuutti, Liu, Matti, Oliver M, Oliver V, Ross, Valtteri, allekirjoittanut ja tietenkin Anja sekä vanhemmat Harri ja Päivi ja Liun sisko Lin. Sellot pakattiin huolellisesti matkaan jo päivää ennen kuin soittajat lähtivät - niillä oli nimittäin edessään vielä hiukan laajempi Euroopan kiertue kuin meillä. Kiitos sellojen kuljetuksesta pakettiautolla Baltian halki Anjan pojalle Teemulle ja hänen tyttöystävälleen!

Ensimmäinen määränpäämme oli Gdansk, jonne saavuimme lentäen lauantai-iltapäivällä 10. lokakuuta. Siellä meitä odotti lämmin vastaanotto. Puolalainen sello-opettaja Pavel Panasiuk ja viuluopettaja Anna Podhajnska kuljettivat meidät autoilla Suzuki-instituutille, jossa vietimme ensimmäisen illan ja yön.

Sunnuntaiamuna puolalaiset sellistit ja saapuivat paikalle kotikaupungistaan Olsztymista ja ensimmäinen yhteinen konsertti sujui hienosti lyhyehkönkin yhteisen harjoituksen jälkeen.

Konsertin jälkeen jatkoimme yhdessä matkaa tilausbussilla, joka oli käytössämme koko reissun ajan. Ajoimme meren rantaan vanhaan ja kauniiseen Fromborkin kaupunkiin, joka sijaitsee aivan Puolan ja Venäjän rajalla. Se on tullut tunnetuksi upeasta punatiilestä rakennetusta katedraalistaan (joita vaikuttaa Puolassa olevan poikkeuksellisen paljon) sekä tunnetun tähtitieteilijä Nikolaus Kopernikuksen asuin- ja tutkimuspaikkana.

Jo samana iltana meillä oli Cellofuny-kiertueen toinen konsertti, joka antoi varmasti paljon sekä yleisölle että meille soittajille. Se pidettiin eräänlaisessa nuorten poikien kasvatuslaitoksessa ja monet yleisön joukosta näkivät todennäköisesti sellon ja ehkä myös kuulivat klassista musiikkia ensimmäisiä kertoja elämässään. Monet pojat kuuntelivat selvästi soittoamme kiinnostuneina ja hiljaisuus oli musiikin

aikana yleisön puolella täydellinen. Kun aplodien vuoro tuli, ne raikuivat kovaa. Konsertti jäi minulle mieleen merkittävänä ja opettavana kokemuksena.

Myöhään illalla pääsimme perille Olsztynin filharmoniaan, jonne sellot saivat jäädä odottamaan seuraavan päivän konserttia. Sieltä hajaannuimme perhemajoitukseen puolalaisten tyttöjen - ja yhden pojan koteihin.

Perheissä yöpyminen neljän päivän ajan sujui kaikilla ilman suurempia ongelmia - olivathan nuoret ehtineet aloittaa kielen opettamisen puolin toisin jo bussimatalla. Puolalaisille opetettiin mm. sellaisia helppoja suomen kielen sanoja kuten "olympialaiset" ja "maailmanmestaruus". Puolankin lausuminen oli kuin lasten leikkiä, eikö vaan?

Maanantaina ja tiistaina konsertoimme koululaisyleisöille Olsztynin lisäksi myös läheisissä kaupungeissa. Konsertteja olikin hieman useampi, kuin meille

aiemmin oli tiedotettu, mutta hyvin niistä selvittiin yhteisellä tsemppauksella. Vaikka nuottitelineet eivät aina pysyneetkään pystyssä, soi Joutsen silti aina vain kauniimmin.

Yksi matkan huipentumista oli varmasti keskiviikkona vietetty yhteinen nuotioilta. Puolalaisten perheet olivat tuoneet sinne runsain määrin itse valmistamia herkkuja. Jotta tasapaino säilyisi, järjestimme myös muita aktiviteetteja, kuten maiden välisen kuoro-battlen, syömisen lisäksi.

Opetimme myös puolalaisille Viimeinen pari uunista ulos -pelin, jossa muutkin kuin Anja ottivat tuntumaa nurmikkoon. Ilta huipentui Suomi-Puola -futismatsiin, jonka lopputulos taisi jäädä avoimeksi - tunnelmaa se ei kuitenkaan haitannut!

Kierroksemme päättyi Puolan pääkaupunkiin, jonne matkustimme varhain torstaiaamuna. Meitä oli etukäteen hiukan peloteltu tulevalla esiintymispaikalla, joka on kuulemma

Puolan paras musiikkikoulu. Ehkä juuri siksi olimme hyvin hereillä niukoista yöunista huolimatta ja konsertti onnistui loistavasti! Yleisö oli ehdottomasti paras koko matkan aikana ja innosti meidätkin näyttämään parhaat taitomme. Ilomme todella välittyi musiikista ja sen siivin jaksoimme vielä ihastella Varsovan värikästä vanhaa kaupunkia myrskyisessäkin säässä.

Jäähyvätset Chopin-lentokentällä olivat haikeat ja halaukset täynnä tunteita. Odotamme toiveikkaasti vastavierailua Puolasta ja innolla heidät otamme vastaan jos sellainen joskus toteutuu!

Kiitos Anja ja kaikki ihanat sellistit tästä upeasta ja elämyksellisestä reissusta!

Teksti Sahrami Huhtala
Kuvat Harri Huhtala

Anja Maja antoi reissusta taustatietoja:

Puolassa yhteyshenkilönä toimi Olsztynin kaupunginorkesterin 2. soolosellisti Pavel Panasiuk, joka on suorittanut Anjan ohjauksessa suzukikoulutuksen ylimmän, viitostason.

Olsztynin orkesterin sellisteistä on Anjan koulutuksessa muitakin: viisi sellistiä suorittaa tällä hetkellä tasoja 3-5.

Selloryhmän matkan ohjelmisto koostui suzukivihkojen kappaleiden lisäksi mm. Sibeliuksen Andante festivoista ja kevyen musiikin kappaleista Love me like you do ja Secrets. Sellisteistä löytyi solisti, Anni,

joka lauloi soolot em. kappaleisiin kolmen puolalaisen tytön kanssa, kertoo Anja. Luvassa on myös talvella konsertti em. kevyellä ohjelmalla täällä Käpylässä.

Anja kertoi ryhmän saaneen erittäin hyvää palautetta soitostaan jopa "sudenluolaksi" mainitussa, Varsovan Akatemiaan valmistavassa musiikkikoulussa.

Yhdestä matkan konserteista on tulossa myös äänite.

Mitenkö sellot saatiin pois Puolasta? Anja ja miehensä Reijo ajoivat ne pakettiautolla kotiin Suomeen. Sellistin elämää.

Diandra lauloi tukea Kenian tytöille

Hyvän tekemisen konsertti soi Paavalin kirkossa 21.10.15. Konsertilla kerättiin varoja Kenian turvataloihin, tytöille. Käpylän musiikkopiston orkesterin solistina lauloi Diandra - joka osoittautui myös viulistiksi! - ja esiintyi Ahdin pyynnöstä ex tempore yhdessä pienten viulistien kanssa.

Diandra oli Ahti Valtoselle vanha tuttavuus kesäleirien ajoilta. Ahti oli varannut mukaan ylimääräisen viulun Diandraa varten. Viulu käteen, ja soitto soimaan!

Ahti Valtonen johti orkesteria Paavalin kirkon Hyvän tekemisen konsertissa. Joitakin sopivia kappaleita oli jo valmiina tämän tyyppistä keikkaa varten, mutta Ilkka Hammo teki Ahdin pyynnöstä orkesterille sovitukset kappaleesta Prinsessalle (T. Kantelinen) sekä yhteislauluista Kuule Isa taivaan sekä Isä jää meitä rakastamaan (M. Niskanen).

Diandra otti yleisönsä kirkossa ja kiitteli orkesterin osaamista. Prinsessan uusi sovitus oli hänelle mieluisa, erilainen kuin hänen aiemmin esittämänsä.

Ulla Tervo Suomen World Visionista avasi yleisölle lyhyesti projektin taustoja ja sen merkitystä paikallisille nuorille tytöille. Turvatalon seinät ovat jo pystyssä, mutta vielä tarvitaan tukea - erityisesti valtion tuen leikkaannuttua. www.worldvision.fi

Kuvassa Ulla Tervolla on simpukka-koristeinen vyö, jollaista kenialaiset äidit kantavat lasten lähdettyä kotoa. Äidin sormeillessa sitä hän ajattelee lapsiaan, he ovat ikään kuin lähellä.

Mira Törmälä: – En voisi keksiä kivempaa työtä!

Oululainen kansanmuusikko Mira Törmälä päätyi pääkaupunkiseudulle opiskelujen myötä. Lukion jälkeen Mira opiskeli Ala-Könni-opistossa Kaustisilla ja jatkoi sieltä Kokkolaan ammattikorkeakouluun, josta valmistui kansanmusiikki-pedagogiksi vuonna 2004. Sieltä matka jatkui kohti etelää. Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosastolta Mira valmistui musiikin maisteriksi 2010.

Käpylän musiikkiopistoon Mira tuli opiston kamulinjan edeltäjän Kansanmusiikkiopiston kautta. – Aloitin siellä laulun, muskareiden ja musisointipajojen opettajana kahdeksan vuotta sitten. En kaivannut koskaan tänne etelään, mutta mukavien töiden takia jäin, Mira kertoo.

Hän asuu miehensä ja kolmen pienen lapsensa (7-, 3- ja 2-vuotiaat) kanssa Järvenpäässä. Mira on kansanmuusikoiden tapaan monipuolinen: hän soittaa 2- ja 5-rivistä haitaria, pianoa, kanteletta, kaikkia muskarisoittimia ja laulaa. Käpylän musiikkiopiston lisäksi Mira vetää muskareita MLL:ssä yhtenä iltana viikossa ja opettaa yksityisoppilaita eri soittimissa ja laulussa.

Käpylän musiikkiopistossa Mira vetää muskareiden lisäksi musisointipajaa lapsille, lauluoppilaita sekä lauluryhmä Helisevää aikuisille.

Muskariopettajan työstä Aluksi Miralla ja toisella kamulinjan muskariopettajalla Tytti Metsällä oli sellainen työnjako, että Tytillä on vauvat ja Miralla isommat lapset. Koska muskariopetusta kaivataan yhä enemmän, kummallakin on nykyisin erikäisiä lapsia ryhmissään.

Mira kertoo työstään vauvojen ja lasten parissa: - Opetan tosi mielelläni lapsia. Rakastan lasten iloa ja riemua, joka varsinkin näin pimeänä vuodenaikana

antaa valtavasti voimia ja auttaa jaksamaan. Vauvojen ja heidän vanhempiensa kanssa tarvitaan hellää ohjailua, sillä vauvat ovat herkkiä ja myös vanhemmille lapsen syntymän jälkeinen aika on herkkää. Vauvojen kanssa tutustutaan uusiin ääniin rauhallisesti ja varovasti, koska vauvojen kaikki aistit – kuulo mukaan luettuna – ovat todella voimakkaat.

Mira kertoo joiden vanhempien jännittävän aika lailla muskarissa oloa niin omasta kuin lapsenkin puolesta. Siksi vauvamuskareissa keskitytään aika lailla vanhempien ohjaukseen. Opettaja pyrkii antamaan vanhemmille kannustusta ja hyväksyntää, keinoja siihen, miten voi olla läsnä lapsen kanssa. – Kyse on hyvin paljon vuorovaikutuksesta lapsen kanssa. Ei aina tarvitse tehdä jotakin, yhteinen syke riittää. Siksi muskareissa on tärkeää lämminhenkisen ryhmän luominen, Mira toteaa.

Taaperoikäiset (1–3 -vuotiaat) ovat Miran mielestä mukavia opetettavia. Mutta koska taaperot eivät juurikaan istu paikoillaan – tämä riippuu myös

persoonallisuudesta – on tärkeää saada mukana olevat vanhemmat rentoutumaan. – Muskarissa ei tarvitse ”käyttäytyä hyvin”, vaan jotkut lapset vaeltelevat ympäri luokkaa ja se ei haittaa. Taaperokäisillä on lyhyt keskittymiskyky, mutta jos vanhempi pysyy rentona, se vaikuttaa lapsen positiivisesti.

Työn vastapainona Mira ui ja on innokas leipoja. – Rakastan leipomista ja bravuurini ovat voisilmäpullat!

Mira on viihtynyt Käpylän musiikkiopistossa erittäin hyvin. – Olen iloinen, että saan opettaa koulutukseni mukaisesti kansanmusiikkia. Kamulinja on ihana, ja koska tulen kaikkien kanssa hyvin toimeen, olen tyytyväinen. Jos vielä Käpylän musiikkiopisto saataisiin siirretyksi Järvenpäähän, kaikki olisi täydellistä! – Mira nauraa.

Teksti: Marjut Hjelt

Viime kevään Soivan talon muskareissa oli vauhdikas meininki, kun Mira tämmäsi matkaharmonilla, lauloi ja säästi kaikenlaisilla instrumenteilla, mitä käteen osui!

*****

Kitaraopettajat tapasivat Käpylässä

Teksti: Otteita tapahtumaan osallistuneen kitaraopettajan, Tuomo Kuparin jutusta Vantaan sanomissa.

Käpylän musiikkiopistossa järjestettiin Euroopan Suzuki-kitaraopettajien tapaaminen lokakuun ja marraskuun vaihteessa. Ympäri Eurooppaa saapui muutama kymmenen opettajaa paikalle tapaamaan toisiaan. Koko viikonlopun paikalla ollessani nykäisin lauantain aamupäivänätapahtuman järjestäjää Raimo Päiviläistä ja kaukaa Yhdysvalloista saapunutta Mary Lou Robertsia hihasta. Tässä hieman heidän mietteitään.

Käpylän musiikkiopiston rehtori, kitaristi ja kitarapedagogi Raimo Päiviläinen, kertoisitko mitä European

Guitar Teacher Meeting'issä on kyse?

– Euroopan Suzuki-kitaraopettajat tarvitsevat toisiaan tai haluavat tavata toisiaan, vaihtaa ajatuksia, miettiä tulevaisuutta ja käydä läpi Suzuki-vihkojen sisältöjä ja asiamuutoksia. Eli yhteistyötä haetaan.

Mistä tällainen ajatus lähti järjestää tällainen tapahtuma?

– Se oikeastaan lähti opettajista itsestään, jotka ilmaisivat tarpeen. Ja sitten minä tartuin härkää sarvista. Rupesin sitä suunnittelemaan ja tässä sitä nyt ollaan. Tuntuu siltä, että siihen on ollut todellinen tarve.

Onko tällaisia tapahtumia ennen järjestetty ja luuletko, että tulevaisuudessa tarvitaan lisää tällaisia tempauksia?

– Mielestäni ehdottomasti tarvitaan. Ei ole ennen järjestetty. Tämä on laatuaan ensimmäinen, että kootaan eri puolelta

Eurooppaa kitaraopettajia yhteen. Ja juuri keskustellessani erään islantilaisen opettajan kanssa hän totesi, että näitä pitää ehdottomasti järjestää useamminkin. Olen saanut sen verran positiivista feed-backia, että olen valmis seuraavankin kerran järjestämään.

Täällä on aika monta kansallisuutta edustettuna. Monestako maasta on saapunut opettajia paikalle?

– Islanti, Tanska, Espanja, Suomi, Yhdysvallat, Italia, Norja ja Ruotsi.

Miten tapahtuma on mielestäsi tähän mennessä onnistunut?

– Mielestäni on onnistunut. Mä stressasin tätä ihan hirveästi ja olin niin onnellinen eilisen päivän jälkeen, kun tajusin, että tätä ei todellakaan ole järjestetty turhaan. Hyvää palautetta on tullut.

Haluatko lisätä vielä jotain tai sanoa terveisiä suzukilaisille?

– Liittykää yhteen. Eikö se ole sellainen tunnuslause? Toivoisin, jos kitaristeista on kyse, että enemmän suomalaiset kitaristit ymmärtäisivät tämän hienon pedagogiikan merkityksen. Ja he lähtisivät mukaan opettajankoulutukseen. Heitä tarvitaan lisää. Tämmöiset terveiset.

****

Mary Lou Roberts, it's a pleasure to have you here. Would you introduce yourself?

– I'm Mary Lou Roberts from Ann Arbor Michigan. My training is in classical

Mary Lou Roberts (keskellä) piti oppitunnin äänenmuodostuksesta.

Suzukiopettajien yhteinen illanvietto opistolla päätti tapahtuman.

guitar. I've got my master's degree from Cleveland's Institute of Music. I'm a teacher trainer of the Suzuki Association of the Americas and the European Suzuki Association as well. We have a course in Ireland. It has been ongoing for four years now.

My thoughts on this event is that it's really good to get together. I see that the teachers are really enjoying themselves. It's a very quiet place. I think that the teachers are reserved compared to what I'm used to being around. It's very thoughtful and seems very serious to me. It has its plusses, you know, good to be serious and maybe have a little fun with the kids. I don't know, maybe people are different then. I think teachers are very excited to be here and I think it should happen again some time.

I think that I really like the fluency of the students. So I think that you are doing great job getting them to practice enough. That's the base for working together with the children and the parents. I'd like to see as much details about the tone as you can include and encourage the students with their right hand to get stronger sound and to make the guitar really sing. You have a tradition of singing. It would be great to hear that singing quality on the guitar.

Druidien puuhoroskooppi

Mitä ihmettä tämä otsikko tekee Kapulassa?

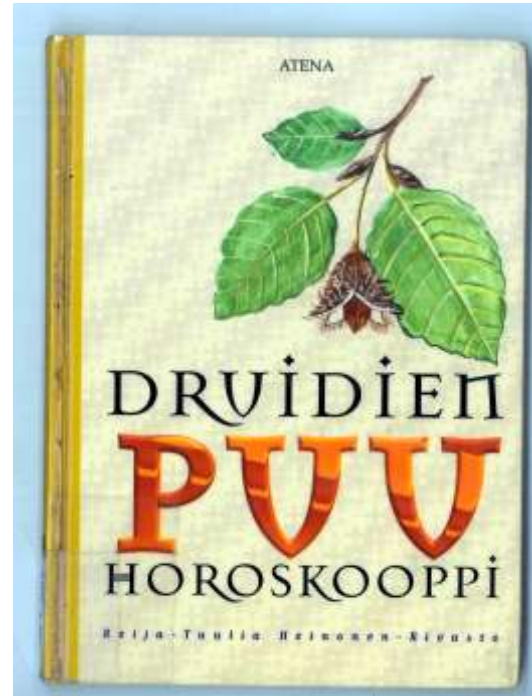
Opetusluokat (ja kanslia) saavat tiloina uudet nimet, kunhan ehdimme valmistaa kyltit Marjut Hjeltin kanssa. Opettajien nimiin perustuvat luokkien nimet jäävät historiaan, ja jokainen luokka nimetään puiden mukaan. Opettajat saivat valita mieleisiään kotimaisista puulajeista. (Kiitos, Anu Ekholm, ideasta!)

Alla taustaksi kansanperinnetietoa Druidien puuhoroskoopista, mielen virkistykseksi.

Druidien puuhoroskooppi
Keltit olivat kansa, joka asutti Eurooppaa vanhalla ajalla. Ei tiedetä tarkkaan, mistä keltit alun perin olivat lähtöisin, mutta pohjoisesta alkanut kelttien kansainvaellus, kestätyään lähes 1000 vuotta, ulottui lopulta Italiaan ja Espanjaan saakka.

Kelttien valtakausi alkoi jo 900 eKr. ja jatkui ajanlaskun alkuun saakka. Kelttiläisheimot vaelsivat Saksan eteläosista ja Reinin suistosta kohti Keski-Eurooppaa, Ranskaa, Englantia ja Irlantia, Espanjaan, Balkanille ja Vähään-Aasiaan, Turkkiin sulautuen vähitellen muuhun väestöön. Keltit toivat mukanaan kulttuurinsa, joka oli hämmästyttävän yhtenäistä aseiden, korujen, syömisten ja juomisten suhteen. Yhä edelleen kelttiläinen kulttuuri elää Irlannissa (iirin kieli), Skotlannissa (gaelin kieli), Walesissa (kymrin kieli) ja Bretagnessa (bretonin kieli). Myös nykyväestön ulkonäössä on säilynyt kelttiläisiä piirteitä.

Uskonto muodosti hyvän tärkeän osan kelttiläistä kulttuuria. Sitä johtivat papisto eli druidit, joilla oli suuri maallinen arvovalta. Druidit toimivat heimopäälliköiden neuvonantajina ja ennustajina. He saattoivat ainoana henkilöinä kulkea vapaasti eri heimojen alueella ja samalla toimia sovittelijana niiden välillä. Druidit vastustivat verenvuodatusta ja raakoja tapoja ja yrittivät kitkeä niitä pois uskonnosta.

Druidipapit pitivät vuosittain kokouksia eri puolilla Eurooppaa, ja varsinkin syys- ja kevätpäiväntasaukset olivat tärkeitä ajankohtia vuotuisessa kierrossa.

Tähän aikaan koko Keski-Eurooppaa peitti tiheä lehti- ja sekametsä. Siellä kuviteltiin olevan ties mitä pelottavaa, ja tavallista ihmistä metsä kauhistutti ja pelotti. Kelttien kulttuurissa metsällä ja puilla oli suuri arvo: he eivät käyttäneet juurikaan kiveä vaan puuta monella tapaa hyväkseen sekä materiaalina että polttoaineena. Kelttien uskonto oli mystinen ja luonnonläheinen. Kokoonumispaikat olivat metsäaukiolla tai suurten puiden alla. Ne olivat tärkeitä voimapaikkoja, pyhättöjä.

Druidipapit oppivat tuntemaan puiden olemuksen ja huomasivat, että ihmisluonteet vastasivat puiden ominaisuuksia ja elämänsäkiertoa.

Tietty puu käsitettiin ihmisen kaksoisolennoksi, joka suojeli häntä ja lahjoitti hänelle osan elinvoimastaan. Jokaisella puulajilla on oma luonteensa. Koska syys- ja kevätpäiväntasaus olivat druideille tärkeitä, on kalenterissa miltei jokaisella merkillä kaksi ajankohtaa. Voit tarkistaa oman syntymäaikasi mukaan oman puulajisi.

Druidien puuhoroskooppi Raija-Tuulia Heinonen-Rivasto, Arena Kustannus Oy, 1998

Sibelius 150 vuotta

- Suomalaisen musiikin

päivän konsertti

ti 8.12.15 klo 19

Koskelan kirkossa (Käpyläntie 11)

Tule juhlistamaan päivää
monipuolisella konsertilla!

Orkesteri, soitinryhmiä, kamarimusiikkia;
musiikkiopiston nuoret soittajat
ja laulajat esiintyvät.

Liput 15€, tuotto musiikkiopiston
stipendirahastoon.

Lippuja ennakkoon yhteistyökumppani
Pohjois-Helsingin
Rotaryklubin jäseniltä.

TERVETULOA!

Käpylän musiikkiopisto

Käpylän musiikkiopiston joulukonsertti

Johanna, joulu ja jouset

Oulunkylän kirkossa (T einintie 10)

ke 16.12.15 klo 19.00

Orkesterin solistina sopraano

Johanna Rusanen-Kartano

Musiikkiopiston orkestereita johtaa Ahti Valtonen.

Vapaa pääsy, ohjelma 15€. Tervetuloa!

Käpylän musiikkiopisto

KONSERTTIKALENTERI

Jatkuvasti päivittyvä tapahtumakalenteri osoitteessa www.kmo.fi
Konsertit Koskelan kirkossa klo 19, ellei muuta mainintaa ole.

to 10.9.	Pianistien konsertti	ke 18.11.	Kuopioon! -
ti 15.9.	Suzukikonsertti		orkesterin
ke 16.9.	Hillan iltasoitto		matkakonsertti
ti 22.9.	Sellistien konsertti	pe 21.11.	klo 19 Park Hotel Käpylä
ke 23.9.	Nuoret virtuoosit -		Kamulinjan jamit
	haitaristien ilta	ke 25.11.	Katjan iltasoitto
pe 25.9.	Park Hotel Käpylä	to 26.11.	Puhaltimien
	Kamulinjan jamit		tasokonsertti
ti 29.9.	Suzukiviulistien konsertti	ti 1.12.	Suzukiviulistien konsertti
ke 30.9.	Sirun iltasoitto	ke 2.12.	Pianistien konsertti
to 1.10.	Raunon iltasoitto,	to 3.12.	Sibelius-konsertti
	welcome!	pe 4.12.	klo 18 Koskelan kirkko
ti 6.10.	Suzukikonsertti		Kamulaulajien konsertti
ke 7.10.	Pirjon iltasoitto	ti 8.12.	Sibelius 150 vuotta -
			Suomalaisen musiikin
12.10.-16.10.	SYSSLLOMAVIIKKO		päivän konsertti
			(yht. työssä Rotaryt)
ke 21.10.	klo 19 Paavalin kirkko	ke 9.12.	Annan iltasoitto
	Hyvän tekemisen	to 10.12.	Pianistien konsertti
	konsertti	pe 11.12.	klo 18 Koskelan kirkko
to 22.10.	Huilukonsertti		Huilukonsertti
su 25.10.	klo 18 Koskelan kirkko	su 13.12.	klo 14 Koskelan kirkko
	Orkesterin konsertti		Pianomatinea
ke 28.10.	Simon iltasoitto	ti 15.12.	Suzukisoittajien
to 29.10.	klo 18 Koskelan kirkko		joulusoittajaiset
	Halloween-kekrit	ke 16.12.	klo 19 Oulunkylän kirkko
ke 4.11.	Hertan iltasoitto/ Pianistien konsertti		Opiston joulukonsertti,
	Puhallinmatinea		orkesterin solistina
to 5.11.	Sellistien konsertti		Johanna Rusanen-
ti 10.11.	klo 18.30 Koskelan kirkko	to 17.12.	Kartano
ke 11.11.	Pianomatinea	pe 18.12.	Raakelin iltasoitto
	Virpin iltasoitto		klo 17 Karjalatalo
to 12.11.	klo 15 Koskelan kirkko		Kamulinjan
su 15.11.	Pianoilta		joulujuhlat
ti 17.11.	Kuopioon! suzuki-	pe 18.12.	klo 18.30 Ranskal. sali
	ryhmien		Kitaristien
	matkakonsertti		joulukonsertti

22.12. - 8.1.2016 Joululomaa!

Käpylän musiikkiopisto